

PhDr. Katarína Bundzelová, PhD.

Volám sa Katarína Bundzelová. Pôsobím na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety (VŠZaSP) od r. 2007, kedy som ako odborný asistent nastúpila na pozíciu vedecko-výskumný pracovník a vysokoškolský učiteľ. Na škole pôsobím doteraz. Po ukončení doktorandského štúdia na Trnavskej univerzite som dostala možnosť zo strany VŠ pôsobiť na jej pôde. Mám zdravotné postihnutie pravej ruky (chýbajúce prsty a dlaň). Zo strany zamestnancov školy som nikdy nepocítila akúkoľvek formu diskriminácie. Prijali ma medzi seba ako seberovného. VŠ ako moje pracovisko mi vytvorila rovnocenné podmienky pre kariérny rast v porovnaní s ostatnými pedagógmi a zamestnancami školy.

Tým, že máme medzi študentami i študentov so zdravotným postihnutím dolných končatín, ktorí sú pripútaní na invalidný vozík, príp. sa pohybujú pomocou barlí bolo nevyhnutné, aby škola prešla procesom debarierizácie. V súčasnosti študenti so zdravotným postihnutím nemajú problém sa premiestňovať do prednáškových miestností.

Samozrejmosťou sú priestory (miestnosť), ktorú sme ako odborní asistenti (v súčasnosti už doc.) s kolegom dr. Radim, ktorý taktiež ako pedagóg so zdravotným postihnutím pôsobí na VŠ mohli využívať a aj v súčasnosti využívame. Na svoju pedagogickú a vedecko-výskumnú činnosť máme v miestnosti k dispozícii počítač s pripojením na internet, tlačiareň s kopírkou.

V rámci školy sme mali (aj máme možnosť) možnosť participovať na odborných konferenciách usporadúvaných VŠ. Či už ako členovia organizačných tímov, alebo ako aktívni účastníci bez potreby úhrady konferenčných poplatkov.

Na škole máme možnosť navštevovať zariadenia sociálnych služieb (s ktorými škola aktívne spolupracuje), spolu aj s našimi študentami sociálnej práce, či už dennej alebo externej formy. Samozrejmosťou je možnosť zapojiť sa do projektov VŠ doma i v zahraničí.

V rámci publikačnej činnosti nám VŠ ako vydavateľ uhrádza náklady spojené s tlačou a vydaním kníh, skrípt, učebných textov.

Som rada, že som dostala možnosť pôsobiť na VŠZaSP sv. Alžbety a prednáškovou činnosťou i osobným príkladom ukazovať študentom, že i človek so zdravotným postihnutím dokáže byť plnohodnotným členom spoločnosti.

doc. PhDr. František Radi, PhD.

Volám sa František Radi a narodil som sa s telesným postihnutím. Mám nevyvinuté obidve horné končatiny. Z toho dôvodu som navštevoval základnú a strednú odbornú školu pre telesne postihnutých. So svojim hendikepom som sa postupne naučil žiť a som tak plne samostatný.

Vysokú školu v odbore sociálna práca som absolvoval na Trnavskej univerzite, kde som v roku 2007 úspešne ukončil doktorandské štúdium. Následne sa mi ponúkla možnosť pôsobiť na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Bratislave ako vysokoškolský učiteľ, kde som zamestnaný doteraz. Kolegovia pedagógovia ako aj ostatní zamestnanci školy ma berú ako rovnocenného. Nikdy som nepocítil z ich strany diskrimináciu. Mám vytvorené rovnaké podmienky pre kariérny rast ako oni. K príprave na výučbu a vedecko-výskumnú činnosť mám plne k dispozícii miestnosť s počítačom pripojeným na internet, tlačiareň a kopírovací stroj. Rovnako participujem pri organizácii vedeckých podujatí, seminárov, konferencií a sympózií, ktoré organizuje škola. Je mi umožnené na konferenciách aktívne vystúpiť so svojim príspevkom a takisto sa podieľať ako spoluriešiteľ grantových výziev a projektov. Škola mi vychádza v ústrety aj v tom, že mi umožňuje vydávať skriptá, manuály či učebné texty bez finančných poplatkov.

Naša vysoká škola je plne bezbariérová, čo umožňuje, aby ju navštevovali aj študenti s ťažkým zdravotným postihnutím. Vyučoval som viacero študentov, ktorí boli pripútaní na invalidnom vozíku. Mal som (a rovnako stále mám) možnosť vidieť ako osobnostne rastú vo vzdelávaní, keď postupne absolvovali jednotlivé ročníky štúdiá. To, že napredujú som najlepšie videl u tých, ktorým som robil školiteľa najprv pri písaní bakalárskej práce a následne pri tvorbe diplomovej práce. Boli to študenti, ktorí sú častokrát húževnatejší a iniciatívnejší ako ich zdraví spolužiaci, ktorí si z nich neraz mali možnosť brať pozitívni príklad. Možno aj ja som pre študentov v niečom inšpiratívni, ale to musia posúdiť oni.....